

SAŽETAK

LEKCIJE MAJSTORA: KONTINUITET I TRADICIJA U DJELU 32 KLAVIRSKA KOMĀDA NIKOŠA ŠKALKOTTĀŠĀ

Konkretni primjeri iz 32 klavirska komada (1940.) grčkog skladatelja Nikosa Skalkottasa služe kao polazna točka za istraživanje opstanka određenih aspekata tradicije, iako na posve nov i originalan način. U atonalitetnom kontekstu djela pronalaze se i komentiraju reference na tonalitet. Naslovi komada daju naslutiti moguće i vjerojatne utjecaje, od drevnih oblika do romantičkoga klavirskog repertoara te do grčkih tradicionalnih melodija i popularne plesne glazbe 1920-ih i 1930-ih godina. U kontekstu sa Schönbergovim učenjem, koje je Skalkottas slijedio u Berlinu, skladateljev odnos prema tradiciji postaje zanimljiviji za istraživanje. U radu se uvodi pojam *destilacija* u nastojanju da se prikažu bitne oznake Skalkottasove asimilacije niza stilskih i drugih elemenata koji se u njegovoj glazbi pojavljuju u različitim vremenskim intervalima. S posebnim naglaskom na organicistički i tjelesni aspekt ovog procesa, koji se odvija tijekom vremena svjesno ili pak nesvjesno, skladateljeva razrada određenih elemenata predstavljena je kao izvorni doprinos koji obnavlja tradiciju dodavanjem fizičkih i gestualnih komponenata. Ideja tradicije tako je snažno oživljena i predstavljena kao kontinuirani proces. Pojam *destilacije* i postupak na koji se taj pojam odnosi otvaraju obećavajuće smjerove nastavka ne samo u istraživanjima Skalkottasovih radova, već i glasovirskih djela drugih skladatelja 20. stoljeća.

Ključne riječi: Skalkottas, tradicija, Schönberg, klavir, *destilacija*